

ఇదీ జగత్కన్న తను అంచినల్ని మేళ్ళేసికోండు బరువ రాత్రియాగిద్దు చో దాతావరణవన్న ఇస్తప్పు ఉన్నాడగోళిస్తిత్తు.

నాను నీనాళన్న కెరెతరలు గ్లూస్మో విమాన నిల్లాళక్కే హోదే. నాను మనగే బరువప్పరల్లి థండియిందాగి కంటిస్తిప్ప. అవఱు మోదల బారిగే నన్న పరివారవన్న బేటియాగుత్తిద్దఖు. అమ్మ అవఱన్న నోఎి హేళదరు, ‘ఇదు యావ హుడుగియప్ప! లొసి-గ్రేస్, ఇవఱు నొన్ గళతియే?’

అవఱు కిలకలనే నక్కలు, ‘యూ హ్యూవో మేడో మ్యూ డేస్’ నగు నింతాద నంతర నీనా అమ్మనిగే హేళదఖు. నాను అవఱన్న మంత్రముగ్గనాగి నోఎఁత్తిద్దే. సుందర రూప, ఉత్కుమ వ్యక్తిక్షేత్ర; ఇవఱు ఎరదు మళ్ళ తాయియలు, ఇవఱు ఇబ్బత్తరదు ఇప్పత్తమార యుపతియంతే కాలవ్యక్తిద్దఖ్లే. నీనా ఒబ్బొబ్బరంతే ఎల్లరన్న తభ్యికొండఖు. నంతర అమ్మన్న కేళదఖు, ‘కింగ్ ఎల్లిదే? నాను నిమగే కింగ్నాల్లి సకాయమాక్కిని.’

అమ్మనిగే నీనాళ శిష్టాచార తుంబా ఇష్టవాయితు. నంతర అవఱు సోఫాదల్లి కూతలు. నావు అవఱిగే మేణాద బ్యిగ్గన్న హోత్తిసి, ‘వేలాకుమా హోమా నీనా!’ ఎందు స్వాగతిసిదేవు. నాను అవఱిగే చియోస్ మాది, ‘నీను ఈ బిడవర మనగే బందు, ఈ మనస్యున్న బేగిదే...’ ఎందే.

నీనా ముగుళక్కు నమగ్గలూ ధ్వన్యావాద హేళదకు. అప్ప సాంతా క్లూజర వేషదల్లిద్దరు. అవరు తమ్మ బ్యాగినింద సణ్ణ సణ్ణ ఉడుగొరిగిన్న హోర తేగెదు నమగ్గలూ కోత్తిద్దరు; అవరు లూసి మత్తు గ్రేసిగే హెచ్చు ప్రేఇటిస్తిద్దరు. నన్న దృష్టి ఒండే సమనే హోలేయువ గిఫ్ట్ వ్యాకేట్స్ గోలంద తుంబించ అవఱ బ్యాగ్సే నోఎఁత్తిత్తు. అవఱు ఉడుగొరిగిన్న క్రీస్మా ట్రీ మరద కేళిగిడే తన్న బోయీ ఇట్టుకోండిద్దఖు. అప్ప సాంతా క్లూజన ల్భినయవన్న నటింద నంతర, నీనా బ్యాగినింద ఉడుగొరిగిన్న హోర తేగిడము. అవఱు తుంబా ఓరణివాగి ఉడుగొరిగిన్న వ్యాక్స్ మాడిడఖు.

‘మోదలు మళ్ళిగే..’ ఎందు లూసి మత్తు గ్రేసిగే అవర గిఫ్ట్ బాక్స్ గళన్న కోట్లు. అవపిగే గులాబి మత్తు హసురు బణ్ణద స్నేచర్ కోడలాగిత్తు.

‘హిరియరు మత్తు పూజ్యరాద...’ ఎన్నుత్తు నీనా నన్న అమ్మ మత్తు అప్పగి గిఫ్ట్ వ్యాకేట్స్ గళన్న కోట్లు. అమ్మనిగే కివిగిలే బెల్లోయ ఆభరణ, అప్పగి మఘ్ఫరా కోడలాగిత్తు. నంతర అవఱు ముగుళగుత్తూ గిఫ్ట్ వ్యాకేట్స్ నన్నేడేగే జూడిడఖు. ననగే నోక్క బ్యై కోడలాగిత్తు. కోనెయల్లి ఒందు దొడ్డ వ్యాకేట్స్ హోర

తేగెదు, ‘ఈ గిఫ్ట్ మనగాగి’ ఎందఖు. అవఱు ఆ గిఫ్ట్ వ్యాకేట్స్ నన్న అమ్మనేడేగే జూడిడఖు. అమ్మ ఉత్కుకతెయింద వ్యాకేట్స్ తేరేదఖు; అల్లి అప్పరే గ్యాబ్రియలశ దట్ట కేంపు బణ్ణద విగ్రహిత్తు.

‘ఇదు సందభక్కే తక్క ఉడుగొరేయాగిదే. అప్పరే గ్యాబ్రియల్ మదరో మేరిగే, నన్న గభిందల్ జింగ్సా దేవరిద్దారే ఎందు సందేశవన్న కళ్ళుకిద్దఖ్లు. లూసిమత్తు గ్రేసిగే అమ్మ హేళిడఖు, ‘ఇదన్న భీ మేలి హాసికే.’ లూసి కూడలే మరద మేలిన నక్కతువన్న కళ్ళిచి అప్పరే గ్యాబ్రియలశ విగ్రహవన్న ఇట్లు. నావెల్లరూ నీనాళ బగ్గె కృతజ్ఞతేయన్న వ్యాక్షపించిదేవు.

నావు టీగే ప్రద్యుషికేయన్న హాకుత్తా క్రీస్మా హాడన్న హాదిదేవు. క్రీస్మా ఆట ఆదిదేవు, క్రీస్మా ఉఱట మాదిదేవు. నంతర ఉడుగొరిగి ఆదాన ప్రదానవాయితు. ఎల్లరూ తలి ఉన్నాదదింద తమ్మ తమ్మ ఉడుగొరిగిన్న నోఎి ఆశ్చేయపట్టరు, నక్క నలిదరు. నీనా నమోదిగే హాయ పరిచితలుంతే కలేతలు.

‘కెరినా మత్తు జొహానా బహుతః తమ్మ తమ్మ తందేయిందిగే క్రీస్మా ఆచరింశ్తిర్చిబేకు’, నాను నీనాళన్న అవఱ ప్రత్యియర బగ్గె కేళిదాగా అవఱ నగుముపి ఇద్దిక్కిద్దంతే బాడితు. అవఱు నిరాశేయ ఢ్చనియల్లి హేళిదకు, ‘ఇల్ల, అవరిబ్బరు తమ్మ అప్ప అశ్యయేందిగిద్దారే. దెన్యాక్సినల్లి నమ్మ కుటుంబద మిత్రరాద సిమా ఆచిటి మత్తు సుధిరో అంకల్ ఇద్దారే. అవర మగ ఆదిక్క ననగే ఒట్లేయ స్టేషిషన్. అవరు ప్రతిపా తమ్మ మనేయల్లి క్రీస్మా హబ్బవన్న ఆచరిసుత్తారే. నాను చెక్కవాల్డాగ ప్రతి పాప నన్న అమ్మ అప్పనిందిగే అవర మనగే క్రీస్మా ఆచరిసలు హోగుత్తిద్దే. ఈగ ప్రతిపా అవర మనగే హోగులు సాధ్యవాగువుదల్లు. ఆదరే ఈ బారి కరేనా, జొహానా అమ్మ అప్పనిందిగే అవర మనగే క్రీస్మా ఆచరిసలు హోగిద్దారే.

ఒందేరు బారి నాను నీనాళోందిగే హోరిన లానగే సక హోదే. అవఱు సిగేరో హోత్తిసి ఒందేరు దమా ఎల్లిడఖు. నాను అవఱోగిందిగే సుమన్ నిలించే ననగే అవఱోగి అరివిత్తు. ఓగాగి దుబారి వ్యేషన్న రిరేషిస్ట్ నాల్లు పాపంగాళ హిందే నిలించే ననగే అల్లరో ఆపేణోన్ ఆదాగ, నాను మాదక పేంయగి సేవనెయన్ నిల్చిద్దే. ననగే అల్లరో కొడల్లాగిత్తు. నాను ఏడినిటా ఉన్న తమ్మ తందేతాయి సక ఈగ మద్ద సేవనెయన్ కచిమె మాడిద్దరు. లూసి గ్రేస్ ఇన్ను వ్యాక్షాగిద్దరు. హిగాగి నీనాళోగ్గెన్న వ్యేషన్న ఖేసిసదిరువుదన్న నోఇది అవఱ సక వ్యేషన్న కుదియల్లి.

నదు రాత్రియవరేగే క్రీస్మా ఆచరిసే నడేయుత్తిత్తు. నంతర నాను నీనాళన్న మేలంశ్శిన గెస్టోరూమిగే బిడలు హోదే. కోణయి వికాందల్లి అవఱన్న బాహుగళ్లి బంధిసింది.

‘చెక్క పాలా! నిమ్మన్న బేటియాగువ దినగళన్న ఎణిసుత్తిద్దే...’ నీనా నన్నన్న తచ్చికొండు భావుకళాగి హేళదఖు, ‘ఈ దూర యావాగ హోగొళ్ళువుదు...’

మరుదిన, ఇప్పత్తురనేయ దినాంకందు లంబో నంతర నీనా హోరటి హోదఖు. అవఱు హోద నంతరపూ అవఱ బగ్గేయే మాతుకఁగశు నడేయుత్తిద్దఖు. అమ్మ, ‘నీనా సుందర, శిష్ట మత్తు సంశూరపంత మాడుగి, అవఱ శాయమల పణ అవఱ తప్పలు. దేవరు ఒబ్బరన్న కప్ప, ఇన్నొబ్బరన్న బిఇ మాదిది...’ ఎందు విశేషగాళింద విణిసుత్తిద్దఖు.

‘చందు వేలే పాలాగే ఇష్టవాదరే, నమగూ ఇష్టవే’ ఎందరు అప్ప.

నాను లూసి మత్తు గ్రేసియన్న కేళిదే, ‘నీనా నిమగే హోగిసిదఖు?’

‘నిమిష్టవాదరే నమగూ ఇష్టవే’ లూసి నిలిష్ట భావసెయింద హేళదఖు.

‘నీమ తందేగే ఒబ్బ మడుగి ఇష్టవాదఖు ఎంయవుదే నమగే మిష. గ్రేసి నానుత్తా హేళదాగా నావెల్లరూ నక్కేవు. అమ్మ సలహేయత్తఖు, ‘పాలా, ఇన్న ముందిన హజ్జి. నిను మత్తు నీనా ఇబ్బరు ఒట్టిగే ఇరులు పూర్ణబిసాకే. ఈ ‘దూరద ప్రీతి’ నిలిసి.’

ఆ క్రీస్మానల్లి ఒందు విధదల్లి ఇన్న నాను మత్తు నీనా ఒందు సుపానిషయల్లి సహజించన నాడేసబేకు ఎంబుదు నిధారపాయితు.

మత్తే ప్రత్యే ఉద్ధవిశులు— యారు తమ్మ దేశవన్న త్యజిసువుదు? నన్న మత్తు నీనాళ నమవే చూడిద ఉత్కుర సాగరవన్న దాటివవరు యారు? తమ్మ నోకరియన్న త్యజిసువవరు యారు? తమ్మ పరివారదింద దూరాగువవరు యారు? నీనా కోపనోహెగ్గిన ఒందు ప్రతిష్టిత కంపనియల్లి ఒట్లేయ నోకరియల్లిద్దఖు; అవఱు అల్లి ఏర్ల ప్రాడక్ష్య పిపలాసియల్లి మషినరి మ్యానేజర్ హద్దేయల్లిద్దఖు. నాను ఎడినోబ్గాన శాలెందిగదరల్లి అధ్యాపకనాగిద్దు. నీనాళ మత్తు మత్తు తందేతాయి చేన్యాకోనల్లిద్దఖు. ఇత్త నన్నుడి పరివార అందరే తాయి, సహాదర సహాదర మాడిదాగి ఇరుత్తిద్దఖు. నన్న ప్రాటియల్లి ఎల్లరూ సాటిక్సించిని నిలించు చూచి ఒందుచుట్టు వుండున్న బిఇ మాదిదిత్తు.

ననగే లూసి మత్తు గ్రేసియిద